II

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση)

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
της 22ας Ιουλίου 2003
σχετικά με τις κατευθυντήριες γραμμές για τις πολιτικές των κρατών μελών για την απασχόληση

(2003/578/ΕΚ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 128 παράγραφος 2,

την πρόταση της Επιτροπής ([1]),

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ([2]),

τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ([3]),

τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών ([4]),

τη γνώμη της επιτροπής απασχόλησης,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Το άρθρο 2 της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση προβλέπει ότι η Ένωση θέτει ως στόχο την προώθηση της οικονομικής και κοινωνικής προόδου και ένα υψηλό επίπεδο απασχόλησης. Το άρθρο 125 της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας ορίζει ότι τα κράτη μέλη και η Κοινότητα εργάζονται για την ανάπτυξη συντονισμένης στρατηγικής για την απασχόληση, και δη για να προάγουν τη δημιουργία εξειδικευμένου, εκπαιδευμένου και ευπροσάρμοστου εργατικού δυναμικού, και αγοράς εργασίας ανταποκρινόμενης στις εξελίξεις της οικονομίας.

(2) Σε συνέχεια της έκτακτης συνόδου κορυφής για την απασχόληση, που πραγματοποιήθηκε στις 20 και 21 Νοεμβρίου 1997 στο Λουξεμβούργο, το ψήφισμα του Συμβουλίου, της 15ης Δεκεμβρίου 1997, σχετικά με τις κατευθυντήριες γραμμές για την απασχόληση το 1998 ([5]), δρομολόγησε μια διαδικασία μεγάλης προβολής, ισχυρής πολιτικής δέσμευσης και ευρείας αποδοχής από όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη.

(3) Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της Λισαβόνας της 23ης και 24ης Μαρτίου 2000 καθόρισε ένα νέο στρατηγικό στόχο ώστε η Ευρωπαϊκή Ένωση να καταστεί η ανταγωνιστικότερη και η δυναμικότερη οικονομία της γνώσης ανά την υφήλιο, ικανή για βιώσιμη οικονομική ανάπτυξη, με περισσότερες και καλύτερες θέσεις εργασίας και με μεγαλύτερη κοινωνική συνοχή. Για το σκοπό αυτό, το Συμβούλιο συμφώνησε σχετικά με συνολικούς στόχους για την απασχόληση και στόχους απασχόλησης των γυναικών για το 2010, οι οποίοι ολοκληρώθηκαν στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της Στοκχόλμης της 23ης και 24ης Μαρτίου 2001, με ενδιάμεσους στόχους για τον Ιανουάριο του 2005 και ένα νέο στόχο για το 2010 που ανταποκρίνεται στη δημογραφική πρόκληση και αφορά το ποσοστό απασχόλησης γυναικών και ανδρών μεγαλύτερης ηλικίας.

(4) Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της Νίκαιας στις 7, 8 και 9 Δεκεμβρίου 2000 ενέκρινε την ευρωπαϊκή κοινωνική ατζέντα στην οποία αναφέρεται ότι η επάνοδος στην πλήρη απασχόληση συνεπάγεται φιλόδοξες πολιτικές όσον αφορά την αύξηση των ποσοστών απασχόλησης, τη μείωση των περιφερειακών διαφοροποιήσεων, τη μείωση των ανισοτήτων και τη βελτίωση της ποιότητας της απασχόλησης.

(5) Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της Βαρκελώνης της 15ης και 16ης Μαρτίου 2002 ζήτησε να ενισχυθεί η ευρωπαϊκή στρατηγική για την απασχόληση μέσω μιας ενισχυμένης, απλουστευμένης και καλύτερα διαχειριζόμενης διαδικασίας που θα έχει ενιαίο χρονικό ορίζοντα το 2010 και θα ενσωματώνει πλήρως τους στόχους της στρατηγικής της Λισαβόνας. Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της Βαρκελώνης ζήτησε να απλοποιηθούν οι διαδικασίες συντονισμού και να συγχρονισθούν τα χρονοδιαγράμματα έκδοσης των γενικών προσανατολισμών οικονομικής πολιτικής και των κατευθυντήριων γραμμών για την απασχόληση.

([1]) Πρόταση της 8ης Απριλίου 2003 (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα).
([2]) Γνώμη που διατυπώθηκε στις 3 Ιουνίου 2003 (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα).
([3]) Γνώμη που διατυπώθηκε στις 14 Μαΐου 2003 (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα).
([4]) Γνώμη που διατυπώθηκε στις 3 Ιουλίου 2003 (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα).
([5]) ΕΕ C 30 της 28.1.1998, σ. 1.

(6) Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο των Βρυξελλών της 20ής και 21ης Μαρτίου 2003 επιβεβαίωσε ότι η στρατηγική για την απασχόληση έχει τον κορυφαίο ρόλο στην υλοποίηση των στόχων της στρατηγικής της Λισαβόνας για την απασχόληση και την αγορά εργασίας και ότι η στρατηγική για την απασχόληση, μαζί με τους γενικούς προσανατολισμούς οικονομικής πολιτικής, που εξασφαλίζουν τον γενικό συντονισμό της οικονομικής πολιτικής στην Κοινότητα, θα πρέπει να λειτουργούν με συνέπεια. Το ίδιο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο ζήτησε οι κατευθυντήριες γραμμές να είναι ολιγάριθμες και προσανατολισμένες στα αποτελέσματα ώστε να επιτρέπουν στα κράτη μέλη να σχεδιάσουν τον κατάλληλο συνδυασμό μέτρων και να συνοδεύονται από τους κατάλληλους επιμέρους στόχους. Το 2003 παρέχει ιδιαίτερη ευκαιρία για να χρησιμοποιηθούν εξορθολογισμένα εργαλεία συντονισμού των βασικών πολιτικών — οι γενικοί προσανατολισμοί των οικονομικών πολιτικών, οι κατευθυντήριες γραμμές για την απασχόληση και η στρατηγική για την εσωτερική αγορά — και για να τους δοθεί τριετής προοπτική.

(7) Η στρατηγική για την απασχόληση υποβλήθηκε σε εκτενέστατη αξιολόγηση, συμπεριλαμβανομένης της ενδελεχούς ενδιάμεσης επανεξέτασης της στρατηγικής που ολοκληρώθηκε το 2000 και μιας εμπεριστατωμένης αξιολόγησης των εμπειριών των πρώτων πέντε ετών που ολοκληρώθηκε το 2002. Η αξιολόγηση αυτή επεσήμανε την ανάγκη συνέχειας της στρατηγικής για την αντιμετώπιση των διαρθρωτικών αδυναμιών που παραμένουν, καθώς και την ανάγκη να αντιμετωπισθούν οι νέες προκλήσεις που αντιμετωπίζει η διευρυμένη Ευρωπαϊκή Ένωση.

(8) Για την επιτυχή υλοποίηση της ημερήσιας διάταξης της Λισαβόνας πρέπει τα κράτη μέλη να επιλέξουν πολιτικές για την απασχόληση που θα επικεντρώνονται με ισορροπημένο τρόπο και στους τρεις συμπληρωματικούς και αμοιβαία ενισχυόμενους στόχους για πλήρη απασχόληση, ποιότητα και παραγωγικότητα στην εργασία, καθώς και κοινωνική συνοχή και ένταξη. Η επίτευξη των στόχων αυτών απαιτεί περαιτέρω διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις που θα επικεντρώνονται σε δέκα βασικές αλληλένδετες προτεραιότητες και ιδιαίτερη προσοχή θα πρέπει να αποδίδεται στη συνεκτική διαχείριση της διαδικασίας. Οι μεταρρυθμίσεις της πολιτικής απαιτούν μια προσέγγιση ενσωμάτωσης της διάστασης του φύλου κατά την υλοποίηση όλων των μέτρων.

(9) Στις 3 Δεκεμβρίου 2001, το Συμβούλιο ενέκρινε σειρά δεικτών για τη μέτρηση δέκα πτυχών της επένδυσης στην ποιότητα στην εργασία και ζήτησε να χρησιμοποιηθούν οι δείκτες αυτοί στην παρακολούθηση των ευρωπαϊκών κατευθυντήριων γραμμών και συστάσεων για την απασχόληση.

(10) Οι ενεργητικές και προληπτικές πολιτικές θα πρέπει να είναι αποτελεσματικές και να συμβάλλουν στην επίτευξη των στόχων της πλήρους απασχόλησης και της κοινωνικής ενσωμάτωσης, εξασφαλίζοντας ότι οι άνεργοι και οι άεργοι βρίσκονται σε θέση ανταγωνισμού μέσα στην αγορά εργασίας και μπορούν να ενταχθούν σε αυτή. Οι πολιτικές αυτές θα πρέπει να υποστηρίζονται από σύγχρονους θεσμούς της αγοράς εργασίας.

(11) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να ενθαρρύνουν τη δημιουργία περισσότερων και καλύτερων θέσεων εργασίας, ενισχύοντας το επιχειρηματικό πνεύμα και την καινοτομία σε ένα ευνοϊκό επιχειρηματικό περιβάλλον. Τα κράτη μέλη δεσμεύονται να εφαρμόζουν τον ευρωπαϊκό χάρτη για τις μικρές επιχειρήσεις και συμμετέχουν σε μια διαδικασία συγκριτικής βαθμολόγησης των πολιτικών τους για τις επιχειρήσεις.

(12) Η σωστή ισορροπία μεταξύ ευελιξίας και ασφάλειας θα ενισχύσει την ανταγωνιστικότητα μεταξύ των εταιρειών, θα βελτιώσει την ποιότητα και την παραγωγικότητα στην εργασία και θα διευκολύνει την προσαρμογή των εταιρειών και των εργαζομένων στην οικονομική αλλαγή. Στη συνάρτηση αυτή, τα Ευρωπαϊκά Συμβούλια της Βαρκελώνης και των Βρυξελλών ζήτησαν, ειδικότερα, την αναθεώρηση της νομοθεσίας για την απασχόληση, με παράλληλο σεβασμό του ρόλου των κοινωνικών εταίρων. Το επίπεδο των προτύπων για την υγεία και την ασφάλεια στην εργασία θα πρέπει να ανυψωθεί σύμφωνα με τη νέα κοινοτική στρατηγική για την περίοδο 2002-2006. Ιδιαίτερη έμφαση θα πρέπει να δίδεται σε τομείς υψηλού κινδύνου για εργατικά ατυχήματα. Η πρόσβαση των εργαζομένων στην κατάρτιση είναι ζωτικής σημασίας στοιχείο για την ισορροπία μεταξύ ευελιξίας και ασφάλειας και η συμμετοχή όλων των εργαζομένων θα πρέπει να υποστηρίζεται, λαμβάνοντας υπόψη την απόδοση των επενδύσεων για τους εργαζομένους, τους εργοδότες αλλά και την κοινωνία συνολικά. Η οικονομική αναδιάρθρωση δημιουργεί μια πρόκληση για την απασχόληση, τόσο στα παρόντα όσο στα μελλοντικά κράτη μέλη, και ζητεί θετική διαχείριση με συμμετοχή όλων των σχετικών φορέων, συμπεριλαμβανομένων των κοινωνικών εταίρων.

(13) Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της Βαρκελώνης υποδέχθηκε ευνοϊκά το πρόγραμμα δράσης της Επιτροπής για τις δεξιότητες και την κινητικότητα και με το ψήφισμα του Συμβουλίου, της 3ης Ιουνίου 2002, σχετικά με τις δεξιότητες και την κινητικότητα, εκλήθησαν η Επιτροπή, τα κράτη μέλη και οι κοινωνικοί εταίροι να λάβουν τα απαιτούμενα μέτρα. Η βελτίωση της επαγγελματικής και γεωγραφικής κινητικότητας και η καλύτερη αντιστοίχηση προσφοράς και ζήτησης εργασίας θα συντελέσουν στην αύξηση της απασχόλησης και της κοινωνικής συνοχής, λαμβάνοντας υπόψη τις εργασιακές πτυχές της μετανάστευσης.

(14) Η υλοποίηση σφαιρικών και συνεκτικών στρατηγικών για τη διά βίου μάθηση έχει πολύ μεγάλη σημασία για την επίτευξη πλήρους απασχόλησης, τη βελτίωση της ποιότητας και της παραγωγικότητας της εργασίας και για την επίτευξη καλύτερης κοινωνικής συνοχής. Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της Βαρκελώνης χαιρέτησε την ανακοίνωση της Επιτροπής «Η πραγμάτωση μιας ευρωπαϊκής περιοχής διά βίου μάθησης» στην οποία μπήκαν τα θεμέλια για τη χάραξη στρατηγικών για τη διά βίου μάθηση που θα βασίζονται στην εταιρική σχέση, την πρόβλεψη της ζήτησης για μάθηση, τους επαρκείς πόρους, τη διευκόλυνση της πρόσβασης σε μαθησιακές ευκαιρίες, την καλλιέργεια μιας νοοτροπίας που θα ευνοεί τη μάθηση και, τέλος, την άμιλλα. Η εν εξελίξει διαδικασία σχετικά με συγκεκριμένους μελλοντικούς στόχους για εκπαιδευτικά συστήματα, που δρομολόγησε το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της Λισαβόνας, διαδραματίζει σημαντικό ρόλο στην ανάπτυξη του ανθρώπινου δυναμικού και οι συνεργίες με τη στρατηγική απασχόλησης

θα πρέπει να αξιοποιηθούν πλήρως. Στις 5-6 Μαΐου 2003, το Συμβούλιο ενέκρινε μια σειρά σημείων αναφοράς για την ευρωπαϊκή μέση απόδοση στην εκπαίδευση και την κατάρτιση, αρκετά από τα οποία έχουν ιδιαίτερη σημασία στα πλαίσια των πολιτικών απασχόλησης. Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της Λισαβόνας ζήτησε να αυξηθούν ουσιαστικά οι κατά κεφαλήν επενδύσεις στους ανθρώπινους πόρους. Η αύξηση των επενδύσεων απαιτεί επαρκή κίνητρα για τους εργοδότες και τους εργαζομένους και την ανακατανομή των δημόσιων πόρων για αποτελεσματικότερες επενδύσεις στο ανθρώπινο δυναμικό σε όλο το φάσμα της μαθησιακής δραστηριότητας.

(15) Επαρκής προσφορά εργατικού δυναμικού απαιτείται για την αντιμετώπιση της δημογραφικής πρόκλησης, τη στήριξη της οικονομικής μεγέθυνσης, την προώθηση της πλήρους απασχόλησης και την ενίσχυση της βιωσιμότητας των συστημάτων κοινωνικής προστασίας. Η κοινή έκθεση της Επιτροπής και του Συμβουλίου με θέμα «Αύξηση της συμμετοχής του εργατικού δυναμικού και προώθηση της παράτασης του ενεργού επαγγελματικού βίου», που εγκρίθηκε στις 7 Μαρτίου 2002, καταλήγει στο συμπέρασμα ότι απαιτείται η ανάπτυξη σφαιρικών εθνικών στρατηγικών που βασίζονται στην προσέγγιση να καλύπτεται ο κύκλος ζωής. Πολιτικές θα πρέπει να αξιοποιήσουν το δυναμικό απασχόλησης όλων των κατηγοριών του πληθυσμού. Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της Βαρκελώνης συμφώνησε ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να επιδιώξει, έως το 2010, να αυξηθεί προοδευτικά κατά πέντε χρόνια η πραγματική μέση ηλικία εξόδου από την αγορά εργασίας. Η ηλικία αυτή εκτιμάται ότι το 2001 ήταν τα 59,9 έτη.

(16) Οι διαφορές μεταξύ των δύο φύλων στην αγορά εργασίας θα πρέπει να καταργηθούν προοδευτικά, εάν η Ευρωπαϊκή Ένωση θέλει να επιτύχει την πλήρη απασχόληση, να αυξήσει την ποιότητα στην εργασία και να προωθήσει την κοινωνική ένταξη και συνοχή. Αυτό απαιτεί μια προσέγγιση για την ενσωμάτωση της διάστασης του φύλου και ειδικά μέτρα πολιτικής ώστε να δημιουργηθούν οι συνθήκες για την ένταξη, την επανένταξη και την παραμονή στην αγορά εργασίας ανδρών και γυναικών. Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της Βαρκελώνης συμφώνησε ότι, έως το 2010, τα κράτη μέλη θα πρέπει να παρέχουν διευκολύνσεις παιδικής φροντίδας που να καλύπτουν τουλάχιστον το 90 % των παιδιών ηλικίας από τριών ετών έως και την ηλικία υποχρεωτικής εκπαίδευσης και το 33 % τουλάχιστον των παιδιών ηλικίας κάτω των τριών ετών. Οι παράγοντες που συντηρούν τις διαφορές μεταξύ των δύο φύλων ως προς την ανεργία και τις αμοιβές θα πρέπει να αντιμετωπισθούν και να τεθούν στόχοι για τη μείωση των διαφορών αυτών, χωρίς να τίθεται υπό αίρεση η αρχή της μισθολογικής διαβάθμισης ανάλογα με την παραγωγικότητα και την κατάσταση της αγοράς εργασίας.

(17) Η πραγματική ενσωμάτωση στην αγορά εργασίας των ατόμων που βρίσκονται σε μειονεκτική θέση θα αυξήσει την κοινωνική ένταξη και τα ποσοστά απασχόλησης και θα βελτιώσει τη βιωσιμότητα των συστημάτων κοινωνικής προστασίας. Η χάραξη κατάλληλων πολιτικών είναι αναγκαία για την αντιμετώπιση των διακρίσεων, την εξασφάλιση εξατομικευμένης προσέγγισης στις μεμονωμένες ανάγκες και τη δημιουργία επαρκών ευκαιριών απασχόλησης με την παροχή κινήτρων προς τους εργοδότες για τη δημιουργία θέσεων εργασίας. Η απόφαση 2001/903/ΕΚ του Συμβουλίου [1], της 3ης Δεκεμβρίου 2001, ανακήρυξε το 2003 ως «ευρωπαϊκό έτος των ατόμων με ειδικές ανάγκες». Η πρόσβαση στην αγορά εργασίας είναι σημαντικότατη προτεραιότητα σε ό,τι αφορά τα άτομα με ειδικές ανάγκες που εκτιμάται ότι ανέρχονται σε 37 εκατομμύρια άτομα στην Ευρωπαϊκή Ένωση, πολλά από τα οποία έχουν την ικανότητα και την επιθυμία να εργασθούν.

(18) Για τη βελτίωση των προοπτικών πλήρους απασχόλησης και κοινωνικής συνοχής, η ισορροπία μεταξύ εισοδημάτων που προέρχονται από την εργασία και εισοδημάτων από παροχές ανεργίας ή αεργίας θα πρέπει να είναι τέτοια ώστε να ενθαρρύνονται τα άτομα να εντάσσονται, να επανεισέρχονται και να παραμένουν στην αγορά εργασίας και να ενισχύει τη δημιουργία θέσεων εργασίας.

(19) Με τον όρο αδήλωτη εργασία νοείται «κάθε αμειβόμενη δραστηριότητα που είναι νόμιμη ως προς τη φύση της αλλά δεν δηλώνεται στις δημόσιες αρχές». Σύμφωνα με μελέτες, το μέγεθος της παραοικονομίας εκτιμάται μεταξύ 7 και 16 % του ΑΕγχΠ της ΕΕ. Το ποσοστό αυτό μπορεί να μετατρέπεται σε εργασία επίσημου χαρακτήρα για να βελτιωθεί το συνολικό επιχειρηματικό περιβάλλον, η ποιότητα της εργασίας των ενδιαφερομένων, η κοινωνική συνοχή και η βιωσιμότητα των δημοσιονομικών και των συστημάτων κοινωνικής προστασίας. Θα πρέπει να ενθαρρυνθεί η βελτίωση των πληροφοριών για την έκταση της αδήλωτης εργασίας στα κράτη μέλη και στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

(20) Οι ανισότητες ως προς την απασχόληση και την ανεργία μεταξύ περιφερειών στην Ευρωπαϊκή Ένωση παραμένουν μεγάλες και θα αυξηθούν μετά τη διεύρυνση. Θα πρέπει να αντιμετωπίζονται μέσω ευρείας προσέγγισης με τη συμμετοχή φορέων από όλα τα επίπεδα προκειμένου να στηριχθεί η οικονομική και κοινωνική συνοχή, με χρήση των κοινοτικών διαρθρωτικών ταμείων.

(21) Η αξιολόγηση των πρώτων πέντε ετών της στρατηγικής για την απασχόληση ανέδειξε την καλύτερη διακυβέρνηση ως το κλειδί για τη μελλοντική αποτελεσματικότητα της στρατηγικής. Η επιτυχής υλοποίηση των πολιτικών για την απασχόληση εξαρτάται από τη σύμπραξη σε όλα τα επίπεδα, την ενεργό συμμετοχή επιχειρησιακών υπηρεσιών και επαρκείς οικονομικούς πόρους για τη στήριξη της εφαρμογής των κατευθυντήριων γραμμών για την απασχόληση. Τα κράτη μέλη είναι υπεύθυνα για την αποτελεσματική εφαρμογή των κατευθυντήριων γραμμών για την απασχόληση, συμπεριλαμβανομένης της ισορροπημένης εκτέλεσης σε περιφερειακό και τοπικό επίπεδο.

[1] ΕΕ L 335 της 19.12.2001, σ. 15.

(22) Η αποτελεσματική εφαρμογή των κατευθυντήριων γραμμών για την απασχόληση απαιτεί την ενεργό συμμετοχή των κοινωνικών εταίρων σε όλα τα στάδια, από τη χάραξη των πολιτικών έως και την άσκησή τους. Στην κοινωνική σύνοδο κορυφής που πραγματοποιήθηκε στις 13 Δεκεμβρίου 2001, οι κοινωνικοί εταίροι επεσήμαναν την ανάγκη για ανάπτυξη και βελτίωση του συντονισμού τριμερών διαβουλεύσεων. Συμφωνήθηκε επίσης να πραγματοποιείται μια τριμερής κοινωνική σύνοδος κορυφής για τη μεγέθυνση και την απασχόληση πριν από κάθε εαρινό Ευρωπαϊκό Συμβούλιο.

(23) Εκτός από τις κατευθυντήριες γραμμές για την απασχόληση, τα κράτη μέλη θα πρέπει να εφαρμόζουν πλήρως τους γενικούς προσανατολισμούς οικονομικής πολιτικής και να εξασφαλίζουν ότι η δράση τους είναι απολύτως συνεπής με την τήρηση υγιών δημόσιων οικονομικών και τη μακροοικονομική σταθερότητα,

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ:

Άρθρο μόνο

Εγκρίνονται οι κατευθυντήριες γραμμές για τις πολιτικές των κρατών μελών για την απασχόληση (εφεξής «κατευθυντήριες γραμμές για την απασχόληση»), οι οποίες προσαρτώνται στην παρούσα απόφαση. Τα κράτη μέλη τις λαμβάνουν υπόψη στις πολιτικές τους για την απασχόληση.

Βρυξέλλες, 22 Ιουλίου 2003.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

G. ALEMANNO

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΟΙ ΚΑΤΕΥΘΥΝΤΗΡΙΕΣ ΓΡΑΜΜΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗ

Ευρωπαϊκή στρατηγική για την πλήρη απασχόληση και καλύτερες θέσεις εργασίας για όλους

Τα κράτη μέλη ασκούν τις πολιτικές τους για την απασχόληση κατά τρόπο ώστε να τηρούνται οι στόχοι και οι προτεραιότητες δράσης και να σημειώνεται πρόοδος ως προς την επίτευξη των στόχων που ορίζονται παρακάτω. Ιδιαίτερη προσοχή αποδίδεται στην εξασφάλιση της καλής διαχείρισης των πολιτικών για την απασχόληση.

Εκτός από αυτές τις κατευθυντήριες γραμμές για την απασχόληση και τις συναφείς με αυτές συστάσεις για την απασχόληση, τα κράτη μέλη θα πρέπει να εφαρμόζουν πλήρως τους γενικούς προσανατολισμούς της οικονομικής πολιτικής και να μεριμνούν για τη συνεκτική λειτουργία αμφότερων των μέσων.

Σύμφωνα και με το θεματολόγιο της Λισαβόνας, οι πολιτικές απασχόλησης των κρατών μελών προωθούν τους τρεις γενικούς και αλληλένδετους στόχους της πλήρους απασχόλησης, της ποιότητας και παραγωγικότητας στην εργασία και της κοινωνικής συνοχής και ένταξης.

Οι στόχοι αυτοί θα πρέπει να επιδιώκονται με τρόπο ισορροπημένο, δεδομένου ότι είναι εξίσου σπουδαίοι για την πραγμάτωση των φιλοδοξιών της Ένωσης. Θα πρέπει να επιδιώκονται με τη συμμετοχή όλων των σχετικών φορέων. Οι συνεργίες θα πρέπει να αξιοποιούνται πλήρως στη βάση της θετικής αλληλεπίδρασης των τριών στόχων. Οι ίσες ευκαιρίες και η ισότητα των φύλων έχουν καίρια σημασία για την πρόοδο προς την υλοποίηση των τριών στόχων.

Μια τέτοια προσέγγιση θα συνέβαλλε επίσης στη μείωση της ανεργίας και της αεργίας.

Πλήρης απασχόληση

Τα κράτη μέλη επιδιώκουν την πλήρη απασχόληση με την εφαρμογή σφαιρικής πολιτικής προσέγγισης η οποία θα περιέχει μέτρα με αντικείμενο την προσφορά και τη ζήτηση και κατ' αυτόν τον τρόπο θα αυξήσουν τα ποσοστά απασχόλησης στο πνεύμα των στόχων της Λισαβόνας και της Στοκχόλμης.

Οι πολιτικές συμβάλλουν στο να επιτευχθεί κατά μέσο όρο για την Ευρωπαϊκή Ένωση:

— συνολικό ποσοστό απασχόλησης 67 % το 2005 και 70 % το 2010,

— ποσοστό απασχόλησης των γυναικών 57 % το 2005 και 60 % το 2010,

— ποσοστό απασχόλησης 50 % για τους εργαζομένους μεγαλύτερης ηλικίας (55-64) το 2010.

Όλοι οι εθνικοί στόχοι θα πρέπει να είναι συνεπείς προς τα προσδοκώμενα αποτελέσματα σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης και να λαμβάνουν υπόψη τις ιδιαίτερες εθνικές συνθήκες.

Βελτίωση της ποιότητας και της παραγωγικότητας στην εργασία

Η βελτίωση της ποιότητας στην εργασία συνδέεται στενά με τη μετάβαση προς μια ανταγωνιστική και βασισμένη στη γνώση οικονομία και θα πρέπει να επιδιώκεται με συντονισμένες προσπάθειες όλων των συντελεστών, και ιδίως μέσω του κοινωνικού διαλόγου. Η ποιότητα είναι μια πολυδιάστατη έννοια που αφορά τόσο τα επαγγελματικά χαρακτηριστικά όσο και την ευρύτερη αγορά εργασίας. Περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων, την εγγενή ποιότητα στην εργασία, τις δεξιότητες, τη διά βίου μάθηση και την εξέλιξη της σταδιοδρομίας, την ισότητα των φύλων, την υγεία και την ασφάλεια στην εργασία, την ευελιξία και την ασφάλεια, την ένταξη και την πρόσβαση στην αγορά εργασίας, την οργάνωση της εργασίας και την ισορροπία επαγγελματικού και οικογενειακού βίου, τον κοινωνικό διάλογο και τη συμμετοχή των εργαζομένων, την ποικιλομορφία και την αποφυγή των διακρίσεων και τη συνολική απόδοση στην εργασία.

Η αύξηση των ποσοστών απασχόλησης πρέπει να συμβαδίζει με τη συνολική αύξηση της παραγωγικότητας της εργασίας. Η ποιότητα στην εργασία μπορεί να συντελέσει στην αύξηση της παραγωγικότητας της εργασίας και οι συνεργίες μεταξύ αυτών των δύο θα πρέπει να αξιοποιούνται πλήρως. Αυτό αποτελεί ιδιαίτερη πρόκληση για τον κοινωνικό διάλογο.

Ενίσχυση της κοινωνικής συνοχής και ενσωμάτωσης

Η απασχόληση είναι βασικό μέσον επιδίωξης της κοινωνικής ένταξης. Σε συνέργια με την ανοικτή μέθοδο συντονισμού στον τομέα της κοινωνικής ένταξης, οι πολιτικές για την απασχόληση θα πρέπει να διευκολύνουν τη συμμετοχή στην απασχόληση με τους εξής τρόπους: την αυξημένη πρόσβαση σε ποιοτική απασχόληση για όλους, γυναίκες και άνδρες, που είναι σε θέση να εργασθούν, την καταπολέμηση των διακρίσεων στην αγορά εργασίας και την πρόληψη του αποκλεισμού από τον κόσμο της εργασίας.

Η οικονομική και κοινωνική συνοχή θα πρέπει να προαχθεί με τη μείωση των περιφερειακών ανισοτήτων ως προς την απασχόληση και την ανεργία, με την επίλυση των προβλημάτων απασχόλησης σε μειονεκτούσες περιοχές της Ευρωπαϊκής Ένωσης και τη θετική στήριξη των οικονομικών και κοινωνικών αναδιαρθρώσεων.

Ειδικές κατευθυντήριες γραμμές

Στην επιδίωξη αυτών των τριών γενικών στόχων, τα κράτη μέλη τηρούν πολιτικές που λαμβάνουν υπόψη τις ακόλουθες κατευθυντήριες γραμμές οι οποίες συνιστούν προτεραιότητες δράσης. Για καθεμία από τις προτεραιότητες αυτές, τα κράτη μέλη υιοθετούν την προσέγγιση της ένταξης της διάστασης του φύλου.

1. ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ ΚΑΙ ΠΡΟΛΗΠΤΙΚΑ ΜΕΤΡΑ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΑΝΕΡΓΟΥΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΑΕΡΓΟΥΣ

Τα κράτη μέλη θα αναπτύξουν και θα εφαρμόσουν ενεργητικά και προληπτικά μέτρα για τους ανέργους και τους αέργους με σκοπό να εμποδίζουν την εισροή τους στη μακροχρόνια ανεργία και να προωθούν τη βιώσιμη ένταξη στην αγορά εργασίας, τόσο των ανέργων όσο και των αέργων. Συγκεκριμένα, τα κράτη μέλη:

α) εξασφαλίζουν ότι παρέχεται στους αιτούντες εργασία, από τα πρώτα στάδια της περιόδου ανεργίας, έγκαιρος προσδιορισμός των αναγκών, καθώς και υπηρεσίες, όπως συμβουλές και προσανατολισμός, βοήθεια κατά την αναζήτηση εργασίας και εξατομικευμένα σχέδια δράσης·

β) βάσει του ανωτέρω προσδιορισμού, παρέχουν στους αιτούντες εργασία πρόσβαση σε αποτελεσματικά και αποδοτικά μέτρα που ενισχύουν την απασχολησιμότητα και τις δυνατότητες ένταξης, με ιδιαίτερη προσοχή στους ανθρώπους που αντιμετωπίζουν τις μεγαλύτερες δυσκολίες στην αγορά εργασίας.

Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι:

— σε κάθε άνεργο προσφέρεται η δυνατότητα νέας αρχής πριν από την πάροδο έξι μηνών ανεργίας, αν πρόκειται για νέους, και δώδεκα μηνών ανεργίας, αν πρόκειται για ενηλίκους, με τη μορφή κατάρτισης, επανεκπαίδευσης, εξάσκησης στην εργασία, θέσης εργασίας ή άλλων μέτρων απασχόλησης, σε συνδυασμό με την κατάλληλη βοήθεια για αναζήτηση εργασίας,

— έως το 2010, το 25 % των μακροχρόνια ανέργων να συμμετέχουν σε κάποιο ενεργητικό μέτρο υπό μορφή κατάρτισης, επανεκπαίδευσης, εξάσκησης στην εργασία ή άλλων μέτρων απασχόλησης, με στόχο τη επίτευξη του μέσου όρου των τριών περισσότερο προηγμένων κρατών μελών·

γ) εκσυγχρονίζουν και ενισχύουν τους θεσμούς της αγοράς εργασίας, ιδίως τις υπηρεσίες απασχόλησης·

δ) μεριμνούν για την τακτική αξιολόγηση της αποτελεσματικότητας και της αποδοτικότητας των προγραμμάτων για την αγορά εργασίας και τα αναθεωρούν αναλόγως.

2. ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΘΕΣΕΩΝ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΚΟ ΠΝΕΥΜΑ

Τα κράτη μέλη θα ενθαρρύνουν τη δημιουργία περισσότερων και καλύτερων θέσεων εργασίας, ενισχύοντας το επιχειρηματικό πνεύμα, την καινοτομία, την επενδυτική ικανότητα και ένα ευνοϊκό επιχειρηματικό περιβάλλον για όλες τις επιχειρήσεις. Ιδιαίτερη προσοχή αποδίδεται στην αξιοποίηση του δυναμικού δημιουργίας θέσεων εργασίας των νέων επιχειρήσεων, του τομέα των υπηρεσιών και της Ε & Α. Υποστηριζόμενες από την διαδικασία συγκριτικής βαθμολόγησης της πολιτικής για τις επιχειρήσεις και την εφαρμογή του ευρωπαϊκού χάρτη για τις μικρές επιχειρήσεις, οι προτεραιότητες πολιτικής θα εστιάζονται:

— στην απλοποίηση και τη μείωση των διοικητικών και κανονιστικών επιβαρύνσεων για νέες επιχειρήσεις, ΜΜΕ και για την πρόσληψη προσωπικού, διευκολύνοντας την πρόσβαση σε κεφάλαια για τις νέες επιχειρήσεις, τις νέες και τις υπάρχουσες ΜΜΕ και επιχειρήσεις που έχουν προοπτικές μεγάλης ανάπτυξης και δημιουργίας θέσεων εργασίας (βλέπε επίσης ΓΠΟΠ, κατευθυντήρια γραμμή 11),

— στην προώθηση της εκπαίδευσης και της κατάρτισης για δεξιότητες σχετικές με τη διοίκηση επιχειρήσεων και στην παροχή στήριξης, και μέσω της κατάρτισης, για να έχουν όλοι τη δυνατότητα να σταδιοδρομήσουν επιχειρηματικά.

3. ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΤΩΝ ΑΛΛΑΓΩΝ ΚΑΙ ΠΡΟΩΘΗΣΗ ΤΗΣ ΠΡΟΣΑΡΜΟΣΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΚΙΝΗΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΣΤΗΝ ΑΓΟΡΑ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Τα κράτη μέλη θα διευκολύνουν την προσαρμοστικότητα των εργαζομένων και των εταιρειών στις αλλαγές, λαμβάνοντας υπόψη την ανάγκη για ευελιξία και ασφάλεια και δίνοντας έμφαση στον καίριο ρόλο των κοινωνικών εταίρων εν προκειμένω.

Τα κράτη μέλη θα αναθεωρήσουν και, ενδεχομένως, θα τροποποιήσουν τις υπερβολικά περιοριστικές ρυθμίσεις της νομοθεσίας για την απασχόληση, οι οποίες επηρεάζουν τη δυναμική της αγοράς εργασίας και την απασχόληση των ομάδων εκείνων που έχουν δύσκολη πρόσβαση στην αγορά εργασίας, θα αναπτύξουν τον κοινωνικό διάλογο, θα προαγάγουν την εταιρική κοινωνική ευθύνη και θα λάβουν άλλα κατάλληλα μέτρα για την προώθηση:

— της ποικιλομορφίας των συμβατικών και άλλων εργασιακών ρυθμίσεων, συμπεριλαμβανομένων ρυθμίσεων του χρόνου εργασίας, ευνοώντας την εξέλιξη της σταδιοδρομίας, την καλύτερη ισορροπία ιδιωτικού και επαγγελματικού βίου, καθώς και ευελιξίας και ασφάλειας,

— της πρόσβασης των εργαζομένων, ιδίως των εργαζομένων με χαμηλό επίπεδο ειδίκευσης, στην κατάρτιση,

— καλύτερων εργασιακών συνθηκών, συμπεριλαμβανομένης της υγείας και της ασφάλειας· οι πολιτικές θα αποβλέπουν συγκεκριμένα να επιτύχουν: ουσιαστική μείωση του ποσοστού επίπτωσης των εργατικών ατυχημάτων και των επαγγελματικών ασθενειών,

— του σχεδιασμού και της διάδοσης καινοτόμων και βιώσιμων μορφών οργάνωσης της εργασίας, οι οποίες ενισχύουν την παραγωγικότητα και την ποιότητα στην εργασία,

— της πρόληψης και της θετικής διαχείρισης των οικονομικών αλλαγών και αναδιαρθρώσεων.

Τα κράτη μέλη θα αντιμετωπίσουν το έλλειμμα εργατικού δυναμικού και τις στενώσεις της αγοράς με σειρά μέτρων, όπως η προώθηση της επαγγελματικής κινητικότητας και η άρση των εμποδίων για τη γεωγραφική κινητικότητα, ιδίως με την υλοποίηση του σχεδίου δράσης για τις δεξιότητες και την κινητικότητα, τη βελτίωση της αναγνώρισης και της διαφάνειας των τίτλων σπουδών και των προσόντων, τη δυνατότητα μεταφοράς των δικαιωμάτων κοινωνικής ασφάλισης και συντάξεων, την παροχή των κατάλληλων κινήτρων στα συστήματα φορολογίας και παροχών και λαμβάνοντας υπόψη τις σχετικές με την αγορά εργασίας πτυχές της μετανάστευσης.

Η διαφάνεια της απασχόλησης και των ευκαιριών για κατάρτιση, σε εθνικό και ευρωπαϊκό επίπεδο, θα πρέπει να αυξηθεί ώστε να ενισχυθεί η καλύτερη αντιστοίχηση προσφοράς και ζήτησης εργατικού δυναμικού. Συγκεκριμένα, έως το 2005, οι αιτούντες εργασία σε όλη την Κοινότητα θα πρέπει να είναι σε θέση να συμβουλεύονται όλες τις κενές θέσεις εργασίας διαμέσου των υπηρεσιών απασχόλησης των κρατών μελών.

4. ΠΡΟΩΘΗΣΗ ΤΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΥ ΔΥΝΑΜΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΙΑ ΒΙΟΥ ΜΑΘΗΣΗΣ

Τα κράτη μέλη θα υλοποιήσουν στρατηγικές για τη διά βίου μάθηση, μεταξύ άλλων και μέσω της βελτίωσης της ποιότητας και της αποτελεσματικότητας των συστημάτων εκπαίδευσης και κατάρτισης, ώστε να εφοδιασθούν όλοι με τις δεξιότητες που απαιτεί ένα σύγχρονο εργατικό δυναμικό σε μια κοινωνία που θα βασίζεται στη γνώση, προς όφελος της εξέλιξης της σταδιοδρομίας τους και για τη μείωση της αναντιστοιχίας δεξιοτήτων και των στενώσεων της αγοράς εργασίας.

Ανάλογα με τις εθνικές προτεραιότητες, οι πολιτικές θα αποβλέπουν ιδίως στην επίτευξη των ακόλουθων αποτελεσμάτων έως το 2010:

— τουλάχιστον 85 % των ατόμων ηλικίας 22 ετών στην Ευρωπαϊκή Ένωση θα πρέπει να έχουν ολοκληρώσει την ανώτερη βαθμίδα της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης,

— το μέσο επίπεδο συμμετοχής στη δια βίου μάθηση στην Ευρωπαϊκή Ένωση θα πρέπει να είναι τουλάχιστον 12,5 % του ενεργού ενήλικου πληθυσμού (ηλικιακή ομάδα 25-64).

Οι πολιτικές θα αποβλέπουν ιδιαίτερα σε αύξηση των επενδύσεων στο ανθρώπινο δυναμικό. Στο πλαίσιο αυτό, είναι σημαντικό να υπάρχει σημαντική αύξηση στην επένδυση των επιχειρήσεων για την κατάρτιση των ενηλίκων, με σκοπό την προώθηση της παραγωγικότητας, της ανταγωνιστικότητας και της παράτασης του επαγγελματικού βίου. Θα διευκολυνθούν οι παραγωγικές επενδύσεις στο ανθρώπινο δυναμικό από τους εργοδότες και τους εργαζομένους.

5. ΑΥΞΗΣΗ ΤΗΣ ΠΡΟΣΦΟΡΑΣ ΕΡΓΑΤΙΚΟΥ ΔΥΝΑΜΙΚΟΥ ΚΑΙ ΠΑΡΑΤΑΣΗ ΤΟΥ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΟΥ ΒΙΟΥ

Τα κράτη μέλη θα εξασφαλίσουν ότι υπάρχει επαρκώς διαθέσιμο εργατικό δυναμικό και ευκαιρίες απασχόλησης για τη στήριξη της οικονομικής μεγέθυνσης και της απασχόλησης, λαμβάνοντας υπόψη την κινητικότητα στην αγορά εργασίας, όπως ορίζεται στην ειδική κατευθυντήρια γραμμή 3. Ιδίως:

— θα αυξήσουν τη συμμετοχή στην αγορά εργασίας, αξιοποιώντας το δυναμικό όλων των ομάδων του πληθυσμού, μέσω μιας ολοκληρωμένης προσέγγισης που θα εστιάζεται στη διαθεσιμότητα και την ελκυστικότητα των θέσεων εργασίας, στην ανταμοιβή της εργασίας, στην αύξηση των δεξιοτήτων και στην παροχή κατάλληλων μέτρων στήριξης,

— θα προωθήσουν την παράταση του επαγγελματικού βίου, ιδίως με τη διαμόρφωση εργασιακών συνθηκών που θα ευνοούν τη συγκράτηση θέσεων εργασίας —όπως η πρόσβαση στη συνεχή κατάρτιση, αναγνωρίζοντας την ιδιαίτερη σημασία της υγείας και της ασφάλειας στην εργασία, καινοτόμες και ευέλικτες μορφές οργάνωσης της εργασίας— και καταργώντας τα κίνητρα για πρόωρη έξοδο από την αγορά εργασίας, κυρίως με τη μεταρρύθμιση των συστημάτων πρόωρης συνταξιοδότησης και εξασφαλίζοντας ότι θα ανταμείβεται όποιος παραμένει ενεργός στην αγορά εργασίας· και ενθαρρύνοντας τους εργοδότες να απασχολούν εργαζομένους μεγαλύτερης ηλικίας.

  Συγκεκριμένα, οι πολιτικές θα αποβλέπουν στην αύξηση, έως το 2010, κατά πέντε έτη, σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης, της πραγματικής μέσης ηλικίας εξόδου από την αγορά εργασίας (η ηλικία αυτή εκτιμάται ότι είναι 59,9 το 2001). Οι κοινωνικοί εταίροι έχουν σημαντικό ρόλο να διαδραματίσουν εν προκειμένω. Όλοι οι εθνικοί στόχοι θα πρέπει να είναι συνεπείς προς τα προσδοκώμενα αποτελέσματα σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης και να λαμβάνουν υπόψη τις ιδιαίτερες εθνικές συνθήκες,

— και, όπου απαιτείται, θα αποδίδουν τη δέουσα σημασία στο πρόσθετο εργατικό δυναμικό που προέρχεται από τη μετανάστευση.

6. ΙΣΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΦΥΛΩΝ

Τα κράτη μέλη, μέσω μιας ολοκληρωμένης προσέγγισης, που συνδυάζει την ενσωμάτωση της διάστασης του φύλου και ειδικές παρεμβάσεις πολιτικής, θα ενθαρρύνουν τη συμμετοχή των γυναικών στην αγορά εργασίας και θα επιτύχουν ουσιαστική μείωση των διαφορών μεταξύ των φύλων ως προς τα ποσοστά απασχόλησης, ανεργίας και τις αμοιβές μέχρι το 2010. Ο ρόλος των κοινωνικών εταίρων έχει καίρια σημασία εν προκειμένω. Συγκεκριμένα, οι πολιτικές θα αποβλέπουν στην επίτευξη, έως το 2010, ουσιαστικής μείωσης της διαφοράς μεταξύ των φύλων ως προς τις αμοιβές σε κάθε κράτος μέλος, με στόχο την εξάλειψή της μέσω μιας πολύπλευρης προσέγγισης που θα εστιάζεται στους παράγοντες που δημιουργούν την ψαλίδα των αμοιβών, καθώς και στις τομεακές και επαγγελματικές διακρίσεις στην αγορά εργασίας, την εκπαίδευση και την κατάρτιση, την κατάταξη των καθηκόντων και τα συστήματα αμοιβών, την ευαισθητοποίηση και τη διαφάνεια.

Ιδιαίτερη προσοχή θα αποδίδεται στο συνδυασμό επαγγελματικού και ιδιωτικού βίου, κυρίως με την παροχή υπηρεσιών φροντίδας για τα παιδιά και άλλα εξαρτώμενα μέλη, ενθαρρύνοντας την κατανομή των οικογενειακών και των επαγγελματικών ευθυνών και διευκολύνοντας την επιστροφή στην εργασία μετά από περίοδο αδείας. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να απαλείψουν τα αντικίνητρα στη συμμετοχή των γυναικών στο εργατικό δυναμικό και να επιδιώκουν, λαμβάνοντας υπόψη την απαίτηση για υπηρεσίες φροντίδας των παιδιών και σύμφωνα με τα εθνικά δεδομένα φροντίδας των παιδιών, να προσφέρουν μέχρι το 2010 υπηρεσίες φροντίδας των παιδιών σε τουλάχιστον 90 % των παιδιών ηλικίας από τριών ετών έως και την ηλικία υποχρεωτικής εκπαίδευσης και τουλάχιστον 33 % των παιδιών κάτω των τριών ετών.

7. ΠΡΟΩΘΗΣΗ ΤΗΣ ΕΝΤΑΞΗΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΗ ΤΩΝ ΔΙΑΚΡΙΣΕΩΝ ΕΝΑΝΤΙ ΤΩΝ ΑΤΟΜΩΝ ΣΕ ΜΕΙΟΝΕΚΤΙΚΗ ΘΕΣΗ ΣΤΗΝ ΑΓΟΡΑ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Τα κράτη μέλη θα ενισχύσουν την ένταξη των ατόμων που αντιμετωπίζουν ιδιαίτερες δυσκολίες στην αγορά εργασίας, παραδείγματος χάριν όσων εγκαταλείπουν πρόωρα το σχολείο, εργαζομένων χαμηλής ειδίκευσης, ατόμων με αναπηρία, μεταναστών και εθνοτικών μειονοτήτων, αναπτύσσοντας την απασχολησιμότητά τους, αυξάνοντας τις ευκαιρίες για εύρεση εργασίας και προλαμβάνοντας κάθε μορφής διάκριση εις βάρος τους.

Συγκεκριμένα, οι πολιτικές θα επιδιώξουν να επιτύχουν ως το 2010:

— μέσο ποσοστό ανθρώπων που εγκαταλείπουν πρόωρα το σχολείο στην ΕΕ το οποίο να μην υπερβαίνει το 10 %,

— σημαντική μείωση σε κάθε κράτος μέλος της ψαλίδας ως προς την ανεργία ατόμων που βρίσκονται σε μειονεκτική θέση, σύμφωνα με οιουσδήποτε εθνικούς στόχους και ορισμούς,

— σημαντική μείωση σε κάθε κράτος μέλος της ψαλίδας στα ποσοστά ανεργίας μεταξύ των εχόντων την ιθαγένεια της ΕΕ και των μη εχόντων την ιθαγένεια της ΕΕ, σύμφωνα με οιουσδήποτε εθνικούς στόχους.

8. ΝΑ ΚΑΤΑΣΤΕΙ Η ΕΡΓΑΣΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΣΥΜΦΕΡΟΥΣΑ ΜΕΣΩ ΚΙΝΗΤΡΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΤΗΣ ΕΛΚΥΣΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΤΗΣ

Τα κράτη μέλη θα μεταρρυθμίσουν το σύστημα παροχής οικονομικών κινήτρων ώστε η εργασία να καθίσταται οικονομικά συμφέρουσα και να ενθαρρύνονται οι άντρες και οι γυναίκες να αναζητούν εργασία, να αρχίζουν και να συνεχίζουν να εργάζονται. Στο πλαίσιο αυτό, τα κράτη μέλη θα πρέπει να αναπτύξουν τις κατάλληλες πολιτικές με στόχο τη μείωση του αριθμού των φτωχών εργαζομένων. Θα αναθεωρήσουν και, όπου απαιτείται, θα μεταρρυθμίσουν τα συστήματα φορολογίας και παροχών και την αλληλεπίδρασή τους, προκειμένου να εξαλειφθούν οι παγίδες της ανεργίας, της φτώχειας και της αεργίας και να ενθαρρυνθεί η συμμετοχή στην αγορά εργασίας των γυναικών, των εργαζομένων χαμηλής ειδίκευσης, των εργαζομένων μεγαλύτερης ηλικίας, των ατόμων με αναπηρία και όσων είναι απομακρυσμένοι από την αγορά εργασίας.

Τα κράτη μέλη, διατηρώντας επαρκές επίπεδο κοινωνικής προστασίας, θα επανεξετάσουν ιδίως τα ποσοστά αντικατάστασης και τη διάρκεια των παροχών· θα εξασφαλίσουν αποτελεσματική διαχείριση των παροχών, ιδίως σε συνδυασμό με αποτελεσματική αναζήτηση εργασίας, καθώς και πρόσβαση σε μέτρα ενεργοποίησης προς υποστήριξη της απασχολησιμότητας, λαμβάνοντας υπόψη την ατομική κατάσταση· θα εξετάσουν το ενδεχόμενο χορήγησης παροχών λόγω εργασίας· και θα εργασθούν με σκοπό την εξάλειψη των παγίδων της αεργίας.

Συγκεκριμένα, οι πολιτικές θα αποβλέπουν στην επίτευξη, έως το 2010, σημαντικής μείωσης των υψηλών οριακών φορολογικών συντελεστών και, όπου χρειάζεται, της φορολογικής επιβάρυνσης για τους χαμηλόμισθους εργαζομένους, ανάλογα με τις εθνικές συνθήκες.

9. ΜΕΤΑΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΑΔΗΛΩΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΕ ΚΑΝΟΝΙΚΗΣ ΜΟΡΦΗΣ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗ

Τα κράτη μέλη θα πρέπει να αναπτύξουν και να εφαρμόζουν ευρείες δράσεις και μέτρα για την εξάλειψη της αδήλωτης εργασίας, που θα συνδυάζουν την απλοποίηση του επιχειρηματικού περιβάλλοντος, την άρση των αντικινήτρων και την παροχή κατάλληλων κινήτρων στα συστήματα φορολογίας και παροχών, τη βελτίωση της ικανότητας επιβολής του νόμου και την εφαρμογή κυρώσεων. Θα πρέπει να καταβάλλουν τις απαραίτητες προσπάθειες, σε εθνικό επίπεδο και επίπεδο ΕΕ, προκειμένου να γίνει γνωστή η έκταση του προβλήματος και να συντελεσθεί πρόοδος σε εθνικό επίπεδο.

10. ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΩΝ ΑΝΙΣΟΤΗΤΩΝ ΣΤΗΝ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗ

Τα κράτη μέλη θα πρέπει να εφαρμόζουν μια ευρεία προσέγγιση για μείωση των περιφερειακών ανισοτήτων ως προς την απασχόληση και την ανεργία. Οι δυνατότητες δημιουργίας θέσεων εργασίας σε τοπικό επίπεδο, στην κοινωνική οικονομία επίσης, θα πρέπει να υποστηρίζονται και να ενθαρρύνονται οι εταιρικές σχέσεις μεταξύ όλων των σχετικών φορέων. Τα κράτη μέλη:

— θα προαγάγουν ευνοϊκούς όρους για τη δραστηριότητα και τις επενδύσεις στον ιδιωτικό τομέα σε περιοχές που υστερούν,

— θα εξασφαλίζουν ότι η στήριξη από δημόσιες πηγές σε περιοχές που υστερούν εστιάζεται στις επενδύσεις σε ανθρώπινο δυναμικό και σε γνώσεις, καθώς και στη δέουσα υποδομή (βλέπε επίσης ΓΠΟΠ, κατευθυντήριες γραμμές 18 και 19).

Οι δυνατότητες του Ταμείου συνοχής, των κοινοτικών διαρθρωτικών ταμείων και της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων πρέπει να αξιοποιηθούν πλήρως.

ΧΡΗΣΤΗ ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΚΑΙ ΕΤΑΙΡΙΚΗ ΣΧΕΣΗ ΣΤΗΝ ΥΛΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΚΑΤΕΥΘΥΝΤΗΡΙΩΝ ΓΡΑΜΜΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗ

Τα κράτη μέλη θα εξασφαλίζουν την αποτελεσματική εφαρμογή των κατευθυντήριων γραμμών για την απασχόληση, συμπεριλαμβανομένων του περιφερειακού και τοπικού επιπέδου.

Συμμετοχή των κοινοβουλευτικών οργάνων, των κοινωνικών εταίρων και άλλων σχετικών φορέων

Η χρηστή διακυβέρνηση και εταιρική σχέση αποτελούν σημαντικά στοιχεία για την εφαρμογή της ευρωπαϊκής στρατηγικής για την απασχόληση, με παράλληλο απόλυτο σεβασμό των εθνικών παραδόσεων και πρακτικών. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο θα διαδραματίσει εν προκειμένω σημαντικό ρόλο. Η ευθύνη για την εφαρμογή της ευρωπαϊκής στρατηγικής για την απασχόληση εναπόκειται στα κράτη μέλη. Σύμφωνα με τις εθνικές παραδόσεις, σημαντική συνεισφορά έχουν να παρουσιάσουν τα σχετικά κοινοβουλευτικά όργανα, καθώς και οι σχετικοί φορείς στον τομέα της απασχόλησης σε εθνικό, περιφερειακό και τοπικό επίπεδο.

Σύμφωνα με τις εθνικές τους παραδόσεις και πρακτικές, θα πρέπει να κληθούν οι κοινωνικοί εταίροι σε εθνικό επίπεδο, να εξασφαλίζουν την αποτελεσματική εφαρμογή των κατευθυντήριων γραμμών για την απασχόληση και να αναφέρουν τις σημαντικότερες συνεισφορές τους σε όλους τους τομείς ευθύνης τους, ιδίως για τη διαχείριση των αλλαγών και την προσαρμοστικότητα, τη συνέργια μεταξύ ευελιξίας και ασφάλειας, την ανάπτυξη του ανθρώπινου δυναμικού, την ισότητα των φύλων, την αξία της εργασίας και την παράταση του ενεργού επαγγελματικού βίου, καθώς και την υγεία και την ασφάλεια στην εργασία.

Οι ευρωπαίοι κοινωνικοί εταίροι, σε διεπαγγελματικό και τομεακό επίπεδο, καλούνται να συμβάλλουν στην εφαρμογή των κατευθυντήριων γραμμών για την απασχόληση και να στηρίζουν τις προσπάθειες που αναλαμβάνουν οι εθνικοί κοινωνικοί εταίροι σε όλα τα επίπεδα, όπως το διεπαγγελματικό, το τομεακό και το τοπικό επίπεδο. Όπως εξαγγέλθηκε στα κοινά προγράμματα εργασίας, οι ευρωπαίοι κοινωνικοί εταίροι σε διεπαγγελματικό επίπεδο θα υποβάλλουν ετησίως έκθεση για τη συμβολή τους στην εφαρμογή των κατευθυντήριων γραμμών για την απασχόληση. Οι ευρωπαίοι κοινωνικοί εταίροι σε τομεακό επίπεδο καλούνται να υποβάλλουν έκθεση για τις αντίστοιχες ενέργειες τους.

Επιπλέον, οι υπηρεσίες θα πρέπει να ασκούν τις πολιτικές για την απασχόληση κατά τρόπο αποδοτικό και αποτελεσματικό.

Επαρκής κατανομή των χρηματοοικονομικών πόρων

Τα κράτη μέλη θα εξασφαλίζουν διαφάνεια και αποδοτικότητα ως προς το κόστος στη διάθεση των χρηματοοικονομικών πόρων για την εφαρμογή των κατευθυντήριων γραμμών για την απασχόληση, ενώ παράλληλα θα συμμορφώνονται με την ανάγκη για υγιή δημόσια οικονομικά σύμφωνα με τους γενικούς προσανατολισμούς οικονομικής πολιτικής.

Πρέπει να αξιοποιήσουν πλήρως τη δυνητική συμβολή των κοινοτικών διαρθρωτικών ταμείων, ιδίως του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου, για τη στήριξη της άσκησης των πολιτικών και την ενίσχυση της θεσμικής ικανότητας στο πεδίο της απασχόλησης.